

Domstolens dom (Første Afdeling) af 14. juni 2017 — Livio Menini og Maria Antonia Rampanelli mod Banco Popolare — Società Cooperativa (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Tribunale Ordinario di Verona — Italien)

(Sag C-75/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — forbrugerbeskyttelse — procedurer for alternativ tvistbilæggelse (ATB) — direktiv 2008/52/EF — direktiv 2013/11/EU — artikel 3, stk. 2 — indsigelse fra forbrugere i forbindelse med en betalingspåkravsprocedure indledt af en kreditinstitution — ret til adgang til retssystemet — national lovgivning, som fastsætter obligatorisk brug af en mæglingsprocedure — pligt til advokatbistand — betingelse for antagelse af søgsmålet til realitetsbehandling)

(2017/C 277/19)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Verona

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Livio Menini og Maria Antonia Rampanelli

Sagsøgt: Banco Popolare — Società Cooperativa

Konklusion

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/11/EU af 21. maj 2013 om alternativ tvistbilæggelse i forbindelse med tvister på forbrugerområdet og om ændring af forordning (EF) nr. 2006/2004 og direktiv 2009/22/EF (direktiv om ATB på forbrugerområdet) skal fortolkes således, at det ikke er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter brug af en mæglingsprocedure i de tvister, der er omhandlet i dette direktivs artikel 2, stk. 1, som betingelse for, at et søgsmål vedrørende disse samme tvister kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som et sådant krav ikke forhindrer parterne i at udøve deres ret til adgang til retssystemet.

Derimod skal det nævnte direktiv fortolkes således, at det er til hinder for en national lovgivning som den i hovedsagen omhandlede, som fastsætter, at forbrugerne i forbindelse med en sådan mægling skal være repræsenteret ved en advokat, og at de kun kan trække sig ud af en mæglingsprocedure, hvis de godtgør, at der foreligger en gyldig grund til støtte for denne afgørelse.

⁽¹⁾ EUT C 156 af 2.5.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 22. juni 2017 — Federatie Nederlandse Vakvereniging m.fl. mod Smallsteps BV (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Rechtbank Midden-Nederland — Nederlandene)

(Sag C-126/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — direktiv 2001/23/EF — artikel 3-5 — overførsel af virksomheder — varetagelse af arbejdstagernes rettigheder — undtagelser — insolvensbehandling — »pre-pack-procedure« — en virksomheds overlevelse)

(2017/C 277/20)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Rechtbank Midden-Nederland

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Federatie Nederlandse Vakvereniging, Karin van den Burg-Vergeer, Lyoba Tanja Alida Kukupessy, Danielle Paase-Teeuwen og Astrid Johanna Geertruda Petronelle Schenk

Sagsøgt: Smallsteps BV

Konklusion

Rådets direktiv 2001/23/EF af 12. marts 2001 om tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om varetagelse af arbejdstagernes rettigheder i forbindelse med overførsel af virksomheder eller bedrifter eller af dele af virksomheder eller bedrifter og navnlig dette direktivs artikel 5, stk. 1, skal fortolkes således, at den beskyttelse af arbejdstagere, der er sikret ved dette direktivs artikel 3 og 4, varetages i en situation som den i hovedsagen omhandlede, hvor overførslen af en virksomhed sker efter en konkurserklæring i forbindelse med en pre-pack-procedure, der er forberedt inden denne konkurserklæring og gennemført umiddelbart efter konkurserklæringen, inden for hvis ramme bl.a. en »påtænkt kurator« udpeget af en ret undersøger mulighederne for en tredjemands eventuelle fortsættelse af denne virksomheds aktiviteter og træffer forberedelse til handlinger, der skal foretages kort efter konkurserklæringen, for at gennemføre denne fortsættelse og i øvrigt, at det i denne henseende ikke har betydning, at det formål, der forfølges ved denne pre-pack-procedure, ligeledes tilsigter provenummaksimering for alle den omhandlede virksomheds kreditorer.

⁽¹⁾ EUT C 165 af 10.5.2016.

Domstolens dom (Tredje Afdeling) af 15. juni 2017 — Saale Kareda mod Stefan Benkö (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Oberster Gerichtshof — Østrig)

(Sag C-249/16) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse — retternes kompetence på det civil- og handelsretlige område — forordning (EU) nr. 1215/2012 — artikel 7, nr. 1 — begreberne »sager om kontraktforhold« og »tjenesteydelseskontrakt« — regressøgsmål mellem solidarisk hæftende meddebitorer i en kreditaftale — fastlæggelsen af opfyldelsesstedet for kreditaftalen)

(2017/C 277/21)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Saale Kareda

Sagsøgt: Stefan Benkö

Konklusion

- 1) Artikel 7, nr. 1), i Rådets forordning (EF) nr. 1215/2012 af 12. december 2012 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område skal fortolkes således, at regressøgsmål mellem solidarisk hæftende meddebitorer i en kreditaftale er omfattet af de i denne bestemmelse omhandlede »sager om kontraktforhold«.
- 2) Artikel 7, nr. 1), litra b), andet led, i forordning nr. 1215/2012 skal fortolkes således, at en kreditaftale som den i hovedsagen omhandlede, der er indgået mellem et kreditinstitut og to solidariske debitorer, skal kvalificeres som en »kontrakt om levering af tjenesteydelser« i henhold til denne bestemmelse.